

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7825201232
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Radomská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:7825201232.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Radomskej a členiek senátu JUDr. Zuzany Biščákovej a JUDr. Márie Benkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: K. S., N.. XX.XX.XXXX P. P. S., N.. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T. B. B. Š. XXX, T., deti rodičov: matka T. K., N.. XX.X.XXXX, A. D. XXX/XXX, F., právne zast. JUDr. Luciou Bakošovou, LL.M., advokátkou so sídlom Šafárikova 20, Rožňava, IČO: 50 399 993, a otec V.. S., N.. XX.XX.XXXX, A. F. L. XXXX/X, F., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 8P/126/2025-107 zo dňa 13.10.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh otca na zníženie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného k mal. deťom S., K. P. P..

II. Obsah napadnutého rozsudku

2. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd alebo súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Zamietá návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletej K. a maloletému P..

II. Zamietá protinávrh matky na zvýšenie výživného na maloletú K. a maloletého P..

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

3. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 78, § 62, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

4. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že v predmetnom konaní otec navrhol zníženie výživného na maloleté deti. Návrh odôvodnil tým, že je nezamestnaný a bez príjmu. Momentálne je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a chce si vybaviť príspevok na pomoc v hmotnej núdzi, na ktorý ešte nemá nárok. Navrhol určiť minimálne výživné na obe deti. Po ukončení zamestnania v S. sa zaevidoval

na úrade práce a poberal podporu od 25.10.2024 do 25.05.2025. Zamestnať sa mu nepodarilo, hoci zamestnanie si hľadal. Všetky jeho výdavky hradí jeho matka a tiež mu dáva peniaze na výživné. Matka žiadala návrh otca zamietnuť a navrhla zvýšiť výživné na maloleté deti na 150 eur na každé dieťa. Uviedla, že maloletá K. nastúpila do materskej školy a maloletý P. má zdravotné problémy.

5. Naposledy Okresný súd Rožňava v rozsudku č. k. 10Pc/79/2022-50 zo dňa 05.05.2023 upravil vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom tak, že schválil rodičovskú dohodu a otca zaviazal prispievať na výživu maloletej K. a maloletého P. po 130 eur mesačne do budúcnosti. Ohľadom návrhu otca súd mal za to, že otec nepreukázal kvalifikovanú zmenu pomerov odôvodňujúcu zníženie výživného, nepreukázal dôkaz o ukončení pracovného pomeru, v predchádzajúcom konaní však tvrdil, že v roku 2023 bol zamestnaný s príjmom 700 eur, avšak podľa výpočtu dávky v nezamestnanosti Sociálnou poisťovňou jeho príjem musel byť vyšší. Otec nepreukázal objektívny dôvod, ktorý by mu znemožnil nájsť si zamestnanie, alebo ktorý by ho obmedzoval vo výkone práce zodpovedajúcej jeho možnostiam a schopnostiam. Otec je zdravý, nemá žiadne výrazné obmedzenia a je vyučený v odbore drevovýroba. Súd zohľadnil aj osobnú starostlivosť matky o maloleté deti, ich vek, zdravotnú starostlivosť a neustále sa zvyšujúce náklady a uviedol, že výška pôvodne určeného výživného je plne odôvodnená. Súd vychádzal z toho, že následkom princípu potenciality, ak sa nepreukáže ospravedlniteľný dôvod pre zníženie príjmu povinného, je skutočnosť, že súd pri určovaní výšky výživného vychádza z potencionalného príjmu, ktorý povinný dosahoval pred stratou zamestnania alebo aspoň v čase poberania podpory v nezamestnanosti. Súd mal za to, že je v schopnostiach a možnostiach otca zabezpečiť si taký príjem (minimálne vo výške naposledy vyplácaného príspevku v nezamestnanosti - 1136,60 eur alebo minimálnej mzdy), aby dokázal uhradiť určené výživné, ktoré je v súlade s odôvodnenými potrebami maloletých detí. K návrhu matky na zvýšenie výživného súd uviedol, že by bol dôvodný vzhľadom na odôvodnené potreby, ktoré sa vekom, ako aj možnými zdravotnými komplikáciami zvyšujú, avšak na druhej strane musel prihliadnuť aj na schopnosti možnosti a majetkové pomery povinného otca. Súd ponechal v platnosti pôvodné výživné len z titulu potenciality príjmov, pričom v danom čase nebol priestor na ďalšie zvyšovanie vyživovacej povinnosti, vzhľadom na súčasný reálny príjem otca, a preto návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

6. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

III. Obsah odvolania matky, vyjadrení kolízneho opatrovníka a otca.

7. V zákonom stanovenej lehote podala proti výroku II. predmetného rozsudku odvolanie matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. V odvolaní uviedla, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v jeho odôvodnení. Súd sa len stručne vyjadril k dôvodom, pre ktoré zamietol návrh matky na zvýšenie výživného. Nie je zrejmé, z akého dôvodu súd návrh zamietol, aj keď s návrhom na zvýšenie výživného vyslovil súhlas aj kolízny opatrovník. Súd nezohľadnil na strane otca, že o posledné zamestnanie s príjmom vyše 2.000 eur mesačne prišiel vlastným zavinením. Súd mal postupovať podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine a prihliadnuť na posledný príjem otca, o ktorý ľahkovážne prišiel. Súd neposúdil majetkové a zárobkové pomery otca a nezohľadnil odôvodnené potreby maloletých detí. Náklady na starostlivosť o maloleté deti neustále narastajú a zvýšené potreby sú opodstatnené vzhľadom na nástup do predškolského zariadenia a zdravotné problémy maloletého P.. Matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť na maloletú K. narodenú v roku XXXX. Poukázala na to, že otec je plne práceschopný, bez zdravotných obmedzení a nič mu nebráni zamestnať sa, ani si plniť vyživovaciu povinnosť voči deťom. Otec nemá inú vyživovaciu povinnosť. Súčasné výživné na maloleté deti považuje za nízke a nepostačujúce na pokrytie odôvodnených potrieb detí. Zásada potenciálnych príjmov nebola pri ich rozhodovaní súdom primerane uplatnená. Faktická starostlivosť o maloleté deti dlhodobo spočíva výlučne na matke, ktorá zabezpečuje všetky ich potreby, tak výchovné, materiálne, emocionálne aj zdravotné. Tým, že súd nepriznal zvýšenie výživného, poškodil záujmy maloletých detí, takéto rozhodnutie nepriamo podporuje otcovu pasivitu a nezamestnanosť. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zvýši výživné podľa návrhu matky alebo aby napadnutý výrok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že zotrváva na svojich písomných a ústnych podaniach. Je v záujme detí, aby sa na ich potrebách podieľali obaja rodičia podľa svojich možností a schopností s prihliadnutím na ďalší zdravý psychický, fyzický a sociálny vývin maloletých

detí. Zvýšenie výživného sleduje najlepší záujem maloletých detí, čo kolízny opatrovník prezentoval aj na súdnom pojednávaní 13.10.2025, na tomto zotrváva.

9. Matka vo vyjadrení z 09.12.2025 uviedla, že sa stotožňuje s vyjadrením kolízneho opatrovníka. Dôvodom zmeny výživného je zmena pomerov na strane maloletých, ktoré súvisia nielen s prirodzeným rastom detí, ale aj s odôvodnenými potrebami, ktoré sa od posledného rozhodovania výrazne zvýšili. Otec sa zámerne vyhýba pracovnej činnosti, čo je v neprospech maloletých detí. Je potrebné vychádzať z potenciálnych príjmov, ktoré otec je schopný zarobiť resp. z príjmov, ktoré zarábala naposledy.

10. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že so zvýšením výživného nesúhlasí z dôvodu, že nemá prácu, hoci si ju intenzívne hľadá, ale nikde ho nepotrebujú. Žiada o zníženie výživného, matka príjem má, z ktorého vie deti zabezpečiť, deti sa ho boja a matka mu zakazuje návštevy. Žiada o zohľadnenie jeho súčasného finančného stavu.

11. Ďalšie vyjadrenia k odvolaniu doručené neboli.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v jeho napadnutej časti (výrok II.) o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správneho.

13. V kontexte uplatnených odvolacích námietok matky vyjadrujúcich nesúhlas so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu jej návrhu na zvýšenie výživného (výrok II.), skúmal odvolací súd primeranosť naposledy určenej sumy vyživovacej povinnosti otca v nadväznosti na jeho možnosti a schopnosti.

14. Výrok I. rozsudku, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť 19.11.2025.

15. Matkina odvolacia argumentácia spočíva v tvrdení, že súd mal vychádzať z potencionalneho príjmu otca, ktorý dosahoval v zahraničí a prihliadnuť na zmenu pomerov u maloletých detí, s poukazom na ich zvýšené a odôvodnené potreby, najmä v súvislosti s nástupom do predškolského zariadenia a zdravotným stavom maloletého P.. Zdôrazňuje, že jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu narodenému v roku XXXX.

16. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

17. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci, vyvodil z neho tomu prislúchajúce skutkové závery a vec správne právne posúdil. Uplatnené odvolacie dôvody nenašli v rozhodnutí odvolacieho súdu svoje opodstatnenie. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

18. Súd prvej inštancie správne aplikoval § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva povinnosť súdu prihliadať na potencionálne príjmy povinného rodiča. Potencionálny príjem nie je to, čo povinný skutočne zarobí, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a tiež situáciu na trhu práce. Otec nepreukázal, že by mu bránili vo využití jeho schopností objektívne prekážky a za riadne využívanie jeho schopností rozhodne nemožno akceptovať situáciu, keď len brigáduje, respektíve je aktuálne nezamestnaný, pretože je v produktívnom veku bez zdravotných ťažkostí a môže si hľadať prácu aj mimo svojho terajšieho bydliska. Otec má pracovné skúsenosti aj zo zahraničia, pracoval v S. a naposledy v Č.. Súd však nemal riadne preukázanú výšku príjmu otca z S., pretože mal v dispozícii len štyri týždenné výplatné pásky, hoci tam otec pracoval počas dvoch rokov. V konaní taktiež nebolo preukázané, že zamestnanie v S. bolo ukončené zo zavinenia otca, práve naopak, otec vypovedal, že zamestnávateľ mu už nevedel pridelovať prácu, čo bolo dôvodom na ukončenie pracovného pomeru. Súd nemohol vychádzať z príjmu dosahovaného v zahraničí ani z dôvodu, že je vylúčené, a teda nie je ani v schopnostiach, ani možnostiach otca dosahovať na Slovensku príjem v odhadovanej výške okolo 2.000 eur so vzdelaním, pracovnými skúsenosťami otca a situáciou na trhu práce. Nemožno otca nútiť, aby vycestoval za prácou do zahraničia, len z dôvodu, že tam v minulosti dosahoval vysoký príjem. Podľa internetovej stránky sk.jobble.org priemerný príjem, ktorý môže dosiahnuť pomocný robotník v okrese T., je 1.000 eur v hrubom, čomu zodpovedá čistá mzda 787 eur, čo je príjem, ktorý by otec objektívne bol schopný dosahovať.

19. Súd prvej inštancie správne ustálil osobné a majetkové pomery matky, ktorá býva s rodičmi, jej mesačný príjem činí 1.345 eur plus výživné zo strany otca v sume 260 eur. Matka vyčíslila výdavky na domácnosť 100 eur na elektrinu, telefón a internet 50 eur, cestovné 20 eur, bežné výdavky na stravu a oblečenie, okrem toho obedy maloletej K. v škôlke 25 eur a lieky maloletému P. 30 eur.

20. Predpokladom zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov v tých skutočnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, preto platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča.

21. Odvolací súd konštatuje, že matka požadovala výživné 150 eur mesačne na každé mal. dieťa. Matkou prezentované výdavky v súvislosti so zabezpečením všetkých odôvodnených potrieb mal. detí nevybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku, preto o ich výške nemal pochybnosti a nepovažoval za potrebné ich podrobne dokazovať. Naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k deťom stanovená dohodou rodičov na sumu 130 eur na každé dieťa, a to v máji 2023. K zmene pomerov došlo na strane maloletej K., ktorá nastúpila do materskej školy a u maloletého P. sa zvýšili potreby z dôvodu zdravotných problémov. Životná úroveň otca sa znížila, nedosahuje žiaden príjem, hoci by mohol, preto súd správne vychádzal z potencionálneho príjmu otca. Skutočnosť, že sa matke v roku XXXX narodilo ďalšie dieťa, nemôže byť dôvodom na zvýšenie výživného na ostatné deti matky. Matka a biologický otec najmladšieho dieťaťa matky majú k nemu vyživovaciu povinnosť, teda na túto skutočnosť ani odvolací súd nemohol prihliadnuť ako na jeden z dôvodov pre zvýšenie výživného

22. Odvolací súd dáva do pozornosti, že rodičia si v roku 2023 dohodou upravili vyživovaciu povinnosť otca k mal. deťom, ktoré mali v tom čase C. a F. roky a boli v starostlivosti matky, v takej výške, ktorá aj v súčasnosti je spôsobilá pokryť potreby detí, i keď aktuálne už zvýšené plynutím času a zmenou pomerov na strane detí, ktoré odvolací súd konštatoval vyššie.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom čase nebola preukázaná taká kvalifikovaná zmena pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného nad rámec už určenej sumy 130 eur mesačne na každé maloleté dieťa. Ponechanie doterajšej výšky výživného pritom zodpovedá zásade, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, avšak zároveň nemožno povinnému ukladať plnenie nad rámec jeho objektívnych možností a schopností.

24. Za daného stavu odvolací súd nevzhladol opodstatnenosť podaných odvolacích dôvodov týkajúcich sa napadnutej časti rozsudku (výrok II.), súd prvej inštancie dospel pri rozhodovaní k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil, preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP. Keďže výrok o trovách konania (výrok III.) je od výroku vo veci samej závislý a odvolací súd nevzhladol dôvod na jeho zmenu, potvrdil aj tento výrok.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákonne ustanovuje inak. Súd nezistil okolnosti, pre ktoré by sa mal odchyliť od všeobecnej zásady o náhrade trov konania uvedenej v § 52 CMP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v spojení s § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).